

Centrale Raad van Beroep
7 april 1995, AWW 1993/189
(Mrs. Haverkamp, Grendel, Zwart)

Het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank,
eiser,
en
K. M te Marokko,
gedaagde .

1. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 4 november 1992 heeft eiser aan gedaagde kennis gegeven van een ten aanzien van haar genomen beslissing met betrekking tot de uitvoering van de Algemene Weduwen- en Wezenwet (hierna: AWW).

De Arrondissementsrechtbank te Amsterdam heeft bij uitspraak van 16 december 1993 beslissende op het door gedaagde tegen die beslissing ingestelde beroep, het beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing vernietigd en verstaan dat gedaagde tot 31 december 1992 recht heeft op een AWW-uitkering en dat deze uitkering per 31 december 1992 wordt ingetrokken.

Eiser is van die uitspraak bij de Raad in hoger beroep gekomen. Bij aanvullend beroepschrift van 21 maart 1994 (met bijlage) zijn de gronden voor het hoger beroep uiteengezet.

Op 5 september 1994 heeft gedaagde de Raad nog een nader schrijven (met bijlage) doen toekomen.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 24 februari 1995. Aldaar heeft eiser zich laten vertegenwoordigen door Mr C P.H. Runia-Allon, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank, terwijl gedaagde niet is verschenen.

2. Motivering

Met ingang van 1 januari 1994 is de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in werking getreden en de Beroepswet gewijzigd. De in dit kader gegeven wettelijke regels van overgangsrecht brengen echter mee dat op het onderhavige hoger beroep moet worden beslist met toepassing van het procesrecht zoals dat luidde voor 1 januari 1994, behoudens wat betreft de mogelijkheid van vergoeding van proceskosten als geregeld in artikel 8:75 van de Awb.

Bij de bestreden beslissing is aan gedaagde met ingang van 1 augustus 1991 een Weduwpensioen ingevolge de AWW toegekend ter zake van het overlijden op 8 augustus 1991 van haar echtgenoot onder gelijktijdige intrekking van dit pensioen per 1 juli 1992, omdat gedaagde in die maand de 65 jarige leeftijd heeft bereikt.

Bij het nemen van deze beslissing bleek er onduidelijkheid te bestaan omtrent de geboortedatum van gedaagde. Aanvankelijk vulde gedaagde op het aanvraagformulier om een weduwpensioen in te zijn geboren in het jaar 1937. In het licht van de door de echtgenoot van gedaagde eerder aan eiser kenbaar gemaakte geboortedatum van 1927 en gelet op de geboortedata van de kinderen -het oudste kind van gedaagde is in 1945 geboren- achtte eiser die eerstgenoemde geboortedatum niet aannemelijk.

Naar aanleiding van nadere vragen hieromtrent door eiser verklaarde gedaagde nadien, ondersteund met diverse verklaringen, te zijn geboren in het jaar 1927, waarna door eiser de bestreden beslissing werd genomen.

Evenals de eerste rechter neemt de Raad in het licht van het bovenstaande als vaststaand aan dat gedaagde is geboren in het jaar 1927. Het geschil spitst zich derhalve toe op de vraag of eiser, nu niet blijkt op welke dag gedaagde in dit jaar 1927 is geboren, deze (fictief) kon vaststellen op 1 juli van dat jaar.

De eerste rechter heeft deze vraag ontkennend beantwoord, oordelende dat bij gebreken van voldoende informatie de dag uit een oogpunt van zorgvuldigheid zou moeten worden gesteld op 31 december, zijnde de voor gedaagde gunstigste datum.

De Raad beantwoordt de vraag echter bevestigend. Bij de vorming van dit oordeel heeft de Raad onder meer het volgende in aanmerking genomen. Teneinde aansluitingsproblemen te voorkomen in die zin dat de verzekerde bij beïndigging van de ene sociale verzekeringsuitkering niet direct in aanmerking zou kunnen komen voor een andere, en ter coördinatie van de uitvoeringspraktijken van de verschillende uitvoeringsorganen der sociale verzekering zijn in de circulaire van de Sociale Verzekeringsraad van 12 december 1986, nr.7919 werkafspraken vastgelegd inzake de vaststelling van geboortedata. Ingevolge deze circulaire geldt als uitgangspunt de geboortedatum zoals deze voor de eerste maal in Nederland door enige bevoegde instantie is geregistreerd na verificatie bij de authentieke bron in het land van (oorspronkelijke) herkomst. Is er slechts een geboortjaar geregistreerd dan kiezen de uitvoeringsorganen in dat geval een fictieve geboortedatum, te weten 1 juli van het bekende geboortjaar of wanneer ook de geboortemaand bekend is, doch niet de geboortedag de 16e van de maand.

Eiser heeft zich bij deze werkafspraken aangesloten. In overeenstemming hiermee en gegeven het geboortjaar van gedaagde heeft eiser de geboortedatum nader vastgesteld op 1 juli 1927. Door het hanteren van deze gedragslijn heeft eiser geen blijk gegeven van een onjuiste wetstoepassing. Evenmin heeft eiser door aldus te besluiten, naar het oordeel van de Raad, in strijd gehandeld met algemene rechtsbeginselen of enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De door gedaagde eerst bij schrijven van 5 september 1994 overgelegde verklaring inhoudende dat zij op 25 december 1927 zou zijn geboren kan hieraan geen afbreuk doen, reeds omdat deze verklaring in het licht van de eerdere mededeling van gedaagde dat er in die tijd geen geboortedata werden geregistreerd en er dus slechts sprake kon zijn van een schatting, de Raad niet overtuigend voorkomt .

Nu de Raad ook overigens niet is gebleken dat de bestreden beslissing niet op goede gronden zou berusten, komt de aangevallen uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Gelet op het bovenstaande ziet de Raad geen aanleiding voor toepassing van het bepaalde in artikel 8:75 Awb.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Vernietigt de aangevallen uitspraak;

Verklaart het in eerste aanleg ingestelde beroep alsnog ongegrond.